

Sygn.akt VIII GNc 1928/15

NAKAZ ZAPŁATY

W POSTĘPOWANIU NAKAZOWYM

Dnia 3 czerwca 2015r.

Sąd Rejonowy w Białymstoku, VIII Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący – SSR Paweł Hempel

na skutek pozwu, wniesionego w dniu 8 maja 2015r.

przez (...) **S.A. w B.**

przeciwko (...) spółce z o.o. w likwidacji z siedzibą w miejscowości M.

o zapłatę

I. nakazuje pozwanej (...) spółce z o.o. w likwidacji z siedzibą w miejscowości M. aby zapłaciła powódce (...) S.A. w B. kwotę **646,39 zł. (sześćset czterdzieści sześć złotych trzydzieści dziewięć groszy)** wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 478,22 zł. od dnia 26 listopada 2014r. do dnia zapłaty w terminie dwóch tygodni od doręczenia niniejszego nakazu albo wniosła w tymże terminie do tut. Sądu zarzuty,

II. oddalić wniosek powódki o zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

SSR Paweł Hempel

Sygn.akt VIII GNc 1928/15

Uzasadnienie postanowienia w przedmiocie kosztów procesu zawartego w punkcie II nakazu zapłaty Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 3 czerwca 2015r.

Powódka (...) S.A. w B. w pozwie skierowanym przeciwko (...) spółce z o.o. w likwidacji z siedzibą w miejscowości M. domagała się zasądzenia kwoty 646,39 PLN wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 478,22 PLN od dnia 26 listopada 2014r. do dnia zapłaty, a ponadto zasądzenia kwoty 111,20 PLN tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwoty 77 PLN tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego, kwoty 30 PLN tytułem zwrotu opłaty sądowej od pozwu oraz kwoty 4,20 PLN tytułem zwrotu kosztów doręczenia przesądowego wezwania do zapłaty.

W uzasadnieniu wskazała, iż pozwana w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonywała zakupów towarów, znajdujących się w ofercie handlowej powódki. Zaręczyła, iż (...) spółka z o.o. z siedzibą w miejscowości M. zakupiła w dniu 4 listopada 2014r. za kwotę 478,22 PLN towar w postaci 120 puszek R. B. 250ml, co zostało potwierdzone fakturą VAT nr (...), z terminem płatności oznaczonym na dzień 25 listopada 2014r., której pozwana nie opłaciła nawet w części. Niezależnie od powyższego zaręczyła, iż służy jej na podstawie art.10 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. poz.403), zwanej dalej ustawą o terminach, równowartość kwoty 40 euro (168,17 PLN) tytułem rekompensaty za koszty odzyskania należności.

Sąd Rejonowy w Białymstoku nakazem zapłaty z dnia 3 czerwca 2015r., wydanym w postępowaniu nakazowym, nakazał pozwanej Spółce aby zapłaciła powódce kwotę 646,39 PLN wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 478,22 zł. od dnia 26 listopada 2014r. do dnia zapłaty (punkt I nakazu zapłaty) oraz oddalił wniosek powódki o zasądzenie zwrotu kosztów procesu (punkt II nakazu zapłaty).

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do art.2 pkt 1 ustawy o terminach przepisy ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są między innymi przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów art.4 ustawy z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz.U. z 2015r., poz. 584, ze zm.). Tym samym okoliczność, iż ustawa o terminach znajdowała zastosowanie w niniejszej sprawie pozostawała poza sporem. Zgodnie z art.10 ust.1 – 2 ustawy o terminach wierzycielowi, od dnia nabycia uprawnienia do odsetek, o którym mowa w art.7 ust.1 lub art.8 ust.1, bez wezwania, przysługuje od dłużnika z tytułu rekompensaty za koszty odzyskiwania należności równowartość kwoty 40 euro przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne, przy czym w przypadku gdy koszty odzyskiwania należności poniesione z tytułu opóźnień w zapłacie w transakcji handlowej przekroczą kwotę, o której mowa w ust.1 (kwotę 40 euro – przypis autora), wierzycielowi przysługuje zwrot tych kosztów, w tym kosztów postępowania sądowego, pomniejszonych o tę kwotę (o kwotę 40 euro – przypis autora). Ustawodawca tworząc powyższe rozwiązanie zdecydował się wprowadzić pieniężną rekompensatę za koszty, które wierzyciel byłby zmuszony ponieść w związku z koniecznością odzyskiwania zaległych, wymagalnych należności, której nadał formę ryczałtu w wysokości 40 euro, niezależnego od wysokości odzyskiwanej należności. Przedmiotowy ryczałt ma za zadanie rekompensować wierzycielowi wszelkiego rodzaju koszty związane z odzyskiwaniem należności, w szczególności ma rekompensować koszty postępowania sądowego. Wynika to wprost z art.10 ust.2 ustawy o terminach. Przykładowo, jeśli wierzyciel próbowałby odzyskać należność w kwocie 1.000 PLN, nie wyłączając drogi postępowania sądowego, i koszty z tym związane wyniosłyby 237 PLN, składając się z kwot:

- 10 PLN – kosztów doręczeń korespondencji dłużnikowi, wzywającej go do dobrowolnej zapłaty,
- 30 PLN – kosztu opłaty sądowej od pozwu w postępowaniu uproszczonym (nakazowym),
- 197 PLN – kosztów zastępstwa procesowego wierzyciela przez profesjonalnego pełnomocnika,

to wierzycielowi w ramach procesu nie służyłaby od dłużnika równowartość kwoty 40 euro (168,17 PLN, przyjmując kurs euro po 4,2043 PLN) oraz 227 PLN (30 PLN + 197 PLN), ale kwota 40 euro (168,17 PLN, przyjmując kurs euro po 4,2043 PLN) oraz kwota 68,83 PLN tytułem różnicy między faktycznie poniesionymi kosztami odzyskiwania należności, w tym kosztami postępowania sądowego, a równowartością ryczałtu w wysokości 40 euro (237 PLN – 168,17 PLN). Wynika to wprost z art.10 ust.2 ustawy o terminach. W konsekwencji wierzyciel chcąc uzyskać w orzeczeniu wyższą rekompensatę kosztów odzyskiwania zaległych, wymagalnych należności niż równowartość kwoty 40 euro (chodzi tu o wszelkiego rodzaju koszty), musi, zgodnie z art.6 kc, udowodnić poniesienie przedmiotowych kosztów.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, powódka wykazała, iż poniosła następujące koszty związane z dochodzeniem wymagalnej należności:

- 4,20 PLN – koszty doręczenia korespondencji dłużnikowi, wzywającej go do dobrowolnej zapłaty (k 12),
- 30 PLN – koszt opłaty sądowej od pozwu w postępowaniu uproszczonym – nakazowym (k 2),
- 77 PLN – koszty zastępstwa procesowego wierzyciela przez profesjonalnego pełnomocnika plus opłata skarbową od pełnomocnictwa (k 6).

Tym samym Spółka (...) wykazała poniesienie kosztów związanych z odzyskiwaniem należności w rozumieniu art.10 ustawy o terminach w kwocie 111,20 PLN. Zasądzony ryczałt w kwocie 168,17 PLN (40 euro) przewyższa poniesione przez powódkę koszty o kwotę 56,97 PLN. Celem ustawy o terminach nie było wyposażenie wierzycieli w prawo uzyskiwania podwójnego zwrotu poniesionych kosztów, ale stworzenie systemu, w którym nierzetelni dłużnicy, szczególnie przy drobnych należnościach, ponosiliby koszt ich odzyskiwania ustalony ryczałtowo (40 euro), który nierzadko, tak jak w niniejszej sprawie, byłby wyższy od faktycznie poniesionych kosztów.

SSR Paweł Hempel